

direkte eller indirekte må være bundet i længere tid end seks måneder. Forbrugere skal således have mulighed for fem måneder efter kontraktens indgåelse til enhver tid med et varsel, der maksimalt kan fastsættes til en måned, at opsige kontrakten.

Forsikringsaftaleloven regulerer ikke spørgsmålet om bindingsperioder og opsigelsesvarsler. Spørgsmålet blev drøftet i Folketinget i forbindelse med en ændring af forsikringsaftaleloven i 2003 (lov nr. 434 af 10. juni 2003). Det blev bl.a. anført under forslaget behandling, at man ved at indføre en regel om maksimale bindingsperioder reelt ville fratage forbrugeren muligheden for at tegne forsikring med et længere opsigelsesvarsel mod til gengæld at betale en billigere præmie, og at dette på forsikringsområdet ville være uhensigtsmæssigt.

I stedet blev der med § 57, stk. 1, i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed (jf. lovbekendtgørelse nr. 286 af 4. april 2006 med senere ændringer) indført en markedsføringsretlig regel om, at et forsikringselskab, der udbyder forbrugerforsikringer, skal tilbyde, at de pågældende forsikringer kan tegnes med vilkår om, at forsikringen kan opsiges af forsikringstageren med et varsel på 30 dage til udgangen af en kalendermåned. Bestemmelsen gælder ikke for livsforsikringer og ejerskifteforsikringer tegnet i henhold til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. og heller ikke for såkaldte korttidsforsikringer (dvs. forsikringer der skal dække en særlig opstået risiko, der kun strækker sig over en begrænset periode, og hvor forsikringsaftalen indgås for en kortere periode, f.eks. rejseforsikringer), medmindre forsikringen er en del af en anden type forsikring, jf. § 57, stk. 3.

De seks største skadesforsikringselskaber vedtog i 2005, at man fremover ville give alle forbrugere adgang til at opsiges deres skadesforsikringer med et varsel på en måned, uanset hvilke vilkår de oprindeligt var tegnet på. I forbindelse med opsigelse kan der opkræves et gebyr på 50 kr., hvis forsikringen har løbet i mere end et år, og et gebyr svarende til omkostningerne ved salg og etablering af forsikringen, hvis opsigelsen sker inden et år. Forsikring & Pension har tilsluttet sig vedtagelsen.

Af § 26 i kreditaftaleloven (lov nr. 398 af 13. juni 1990 med senere ændringer) følger det, at en forbruger til enhver tid kan betale sin gæld i henhold til en kreditaftale, uanset om gælden er helt eller delvis forfalden til betaling. Forbrugeren har i givet fald ret til reduktion af kreditomkostningerne i overensstemmelse med lovens § 27.

3. Baggrunden for lovforslaget

3.1. Overvejelserne i betænkning 1440/2004 om en generel kortere bindingsperiode

Udvalget om revision af forbrugerftaleloven, der forberedte den nye forbrugerftalelov, som blev vedtaget af Folketinget i 2004, overvejede også spørgsmålet om at indføre en generel regel om en længste bindingsperiode. Udvalget bemærkede bl.a., at man ved at begrænse aftalefriheden med hensyn til bindingsperioder kunne risikere at begrænse forbrugernes muligheder for at opnå gunstige rabatordninger, men at indførelse af en generel regel på den anden side formentlig ville indebære en forenkling af reglerne, som ville kunne medføre en begrænsning af antallet af tvister. Udvalget fandt imidlertid, at eventuel indførelse en sådan regel måtte forudsætte en række yderligere undersøgelser og overvejelser, idet en generel regel i givet fald vil komme til at omfatte mange forskellige typer af abonnementsaftaler mv., og reglen vil derfor skulle varetage meget forskelligartede hensyn.

I udvalgets betænkning anføres, at en eventuel generel regel i givet fald ikke bør omfatte de forskellige særlige aftaletyper, hvor bindingsperioder og opsigelsesvarsler er reguleret i anden lovgivning.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 345 ff.

3.2. Overvejelser siden afgivelsen af betænkning 1440/2004

Forbrugerombudsmanden anførte i sit hørings svar over forslaget til en ny forbrugerftalelov i 2004 bl.a., at hensynet til de erhvervsdrivende efter hans opfattelse næppe generelt kan begrunde en bindingsperiode på mere end et halvt år. Om en generel regel om kortere bindingsperioder i praksis medfører højere priser for forbrugeren, vil efter Forbrugerombudsmandens opfattelse først og fremmest bero på, om der er en tilstrækkeligt velfungerende konkurrence mellem de erhvervsdrivende, og den rabatmulighed, som findes ved længerevarende aftaler, forekommer i praksis også på områder, hvor der i dag gælder regler om kortere bindingsperioder, f.eks. i forhold til avisabonnementer.

I brev til Justitsministeriet af 28. juni 2005 tilkendegav Forbrugerrådet, at rådet finder, at foruden de aftaler, der er omfattet af den gældende forbrugerftalelovs § 25, bør også fitnesskontrakter, lejeaftaler vedrørende hårde hvidevarer og elektronikprodukter, leje af briller og kontaktlinser samt løbende kontrakter om levering af kabel- og satellit-tv være omfattet af en generel regel om en maksimal bindingsperiode på 6 måneder. Forbrugerrådet har desuden anført, at der i forbindelse med en generel bestemmelse om en maxi-